

**SUMMA DOCTRINÆ
MEDICÆ,**

**AD MENTEM COELESTIS MAGISTRI
SENTENTIARUM:**

**MORI EST VIVERE;
QUAM**

**SUB FAVENTISSIMIS COELORUM GRATIIS
PRÆSIDE**

DEO HOMINE

**EXCELLENTISSIMO UNIVERSITATIS HUMANÆ
MEDICO**

CHRISTO JESU,

POST ADEPTAM DOCTORATUS MEDICI

**IN TERRIS DIGNITATEM,
PRO PERENNI VITALIS ARTIS LAUREA**

DIVI

COSMAS ET DAMIANUS

**EXCELLENTISSIMI MARTYRES FELICISSIME
PROPUGNARUNT,**

HORIS ANTE MORTEM ULTIMIS.

Dúmque

**EXCELLENTISSIMA FACULTAS MEDICA PRAGENSIS DIVOS EOSDEM
TUTELARES SUOS DIE ANNUO EORUM CULTUI DICATO DEVO-
TISSIME RECOLERET,**

**ORATIONE PANEGYRICA CELEBRATA
CORAM SENATU, POPULOQUE ACADEMICO
IN BASILICA TEYNENSI BEATÆ VIRGINIS IN COELOS
ASSUMPTÆ VETERO-PRAGÆ**

SUB RECTORATU
PRÆNOBILIS, GENEROSI, CLARISSIMI AC CONSULTISSIMI VIRI,

D. WENCESLAI XAVERII
NEÜMANN, DE PUCHHOLTZ,

J. U. D. Sac. Cæs. Regiæque Maj. Consiliarij,
in Alma Universitate Carolo - Ferdinandeæ Pragenſi
Codicis Profess. Regij, Publici, ac Ordinarij, in inclyto Bohemiæ
Regno Regij Fisci Adjuncti, & Advocati jurati, nec non
prædictæ Almæ Universitatis p. t.

RECTORIS MAGNIFICI.

SUB DECANATU
PERILLUSTRIS, GENEROSI, CLARISSIMI,
ET EXCELLENTISSIMI VIRI,

D. JOANNIS FRANCISCI LÖW,
Sac. Rom. Imp. & Provinciarum Hæreditar. Equitis
ab Erlsfeld, Domini in Loyowitz & Modletitz, Phil. J. U. &
Medicinæ Doctoris, in Universitate Pragenſi Medicinæ Professoris Primarij,
Regij, Publici, ac Ordinarij, Sac. Cæs. Regiæque Majestatis Consiliarij, Sac.
Lateranens. Palatij, Aulæque Cæsareæ Comitum, ac Medici, Inclytæ
Facultatis Medicæ Senioris, & p. t.

SPECTABILIS DECANI.

FRANCISCO JOSEPHO BACHMANN,
Carolo-Thermenſi, AA. LL. & Philof. Magistro, Medic. Cand.

Annò M. DCC. XIV. Menſe Novembri Die

Vetero - Pragæ in Aula Regia, apud Wolffgangum Wickhart, Archi-
Episcopalem Typographum.

Univ. Bibl.
München

HONORI & VENERATIONI
REVERENDISSIMI, PERILLUSTRIS,
AC AMPLISSIMI

DOMINI DOMINI
MARIANI
HERMANN,

Sacri Canonici ac Exempti Ordinis Præmon-
stratensis, Regiæ Ecclesiæ Montis Sion, &
Milovicensis,

ABBATIS MERITISSIMI,
Ejusdémque Sac. Ord. per Provincias Cæsareas
VISITATORIS PERPETUI,

Nec non

Per Boëmiam, Hungariam, Austriam, Silesiam,
& Moraviam

VICARII GENERALIS,
Sacræ Cæsareæ Regiæque Majestatis
CONSILIARII,

Domini Domini Patroni sui Colendissimi.

Reverendissime, Perillustris, ac Amplissime Domine, Domine Patrone Colendissime.

Formidarem reprehensionem à Pallade, si ad Te deferrem Summam unius Facultatis, cui omnes Sapientia infudit; formidarem inquam, nisi Tuum Reverendissime, Perillustris ac Amplissime Domine Domine Candorem meus pedisequus, deveneratum iret; ad Te purpurata procumbere etiam non auderet Oratio, nisi juncta Candori meo rubicunda, dilectum sibi polliceretur adventum; non auderet, nisi majus dilectionis speraret auxilium, quod ad pedes Tuos Reverendissime, Perillustris, ac Amplissime Domine Domine meo delato Candore clientelari, Tuum sit lucratura, ac etiam evasura in dilectam. Purpura enim Candori sociata, dilecti est suffragium. Nemo Tibi disputare cogitat Purpuram, cum omnes Tibi eam non adjudicare ducant piaculo, nemo sacrum non admirari, honorareque gestit

gestit Candorem, nemo denique in Te Reverendissime, Perillustis ac Amplissime Domine Domine, dilecti DEO & hominibus non suspicit imaginem expressam, utpote quem transformatum in amantem dilectumque piè credimus, cum iveris de virtute in virtutem, ut jam resplendeat videaturque Deus Deorum in Sion; quem magni Consilij creavit Angelum Cæsar; gratissimum perpetuò exposcunt hospitem Provinciæ Cæsareæ, Mons Sioneus Reverendissimum Abbatem, amabilem Patrem devotè veneratur; Boëmia, Hungaria, Austria, Silesia, Moravia, obsequiosè prosequuntur Vicarium Generalem, quem denique proprii reverentissimè, alienique non nisi amare constantissimè didicerunt.

Cum itaque Reverendissime, Perillustis ac Amplissime Domine Domine sic diligaris, quòdque & alios complectaris amore, non sit controversum: audet humili confidentia ad Te accedere purpurata Oratio mea, tuòque postulat benignitatis Candori famulari. Quidquid illa honoris videtur posse afferre, est Tuum, Tibique Reverendissime, Perillustis ac Amplissime

Domine Domine *dedicat præter sanguinis profluvium, quia Te vivere exoptat in perpetuum. Rubore tamen suffunditur, quia Te his extollere vult laudibus in brevi pagella legendis, qui omnium Oratorum elogijs Te decorantium imposuisti merita, & dignitatem, Suadam eorum emensa. Patere ut ruborem excutiat jam Tuo Candori præsentata. Amat Te Reverendissime, Perillustri ac Amplissime Domine Domine, his devenerari pagellis, non ut condignè extollat, sed ut incipiat Tibi esse à laudibus, quia vovet fieri à pedibus. Non despice Reverendissime Perillustri ac Amplissime Domine Domine obsequii mei quale quale rudimentum, submisso affectu delatum, purpuramque Divorum admitte venerabundè porrectam: dum Favoribus Tuis Candidissimis superaffusis dilectam efficies, atque subinde gratijs Tuis pretiosissimis mihi eandem applicabis; erit Tibi, honorique Tuo & dilectioni æternum devotè substrata. Cape, fove, dilige, perenna.*

Ità precatur

humillimus servus

FRANCISCUS JOSEPHUS BACHMANN.

ORATIO.

Uid otiaris Fama? quid in herba
quiescis? exsurge! nec requiem, nec
spem in herba colloca; herbæ fidere noli, ne-
que illam premere attenta, nisi culpabilis, pro-
pudiosæque damnari affectes inertix. Imò
tubam corripe, nè fortè ab ærugine devoretur, si os tuum non
applices. Non formida conspiciendas à te in fluidæ crysalli
speculo genas inflatas, vultum deformaturo, quia nec tibi ini-
micus adest Mercurius, nec te circumfluit unda, sed undique
ambiunt defluentes ab humeris purpuræ fluctus, oculique se-
quuntur labrorum gestum, non jacula specierum. Formæ
amittendæ non metue, quin à silentio cave, nè Harpocrates
tuum occupet imperium, nisi voce excutias Sceptrum. Re-
surge de Matris cespitosæ gremio, resume Spiritum, vocalem
mineram redanima, officio tuo non desis, salubriter spira, ac
vivere facias Sæculo immortalis dignos, non pro diebus natos
minúsque pro noctibus, quæ silentio maritata omnia fatali im-
plicant caligine, atque solum nictitantibus stellis sua ostentant
cimelia. Respira, cornúque tuum vitæ redde, de quo locuples
profiliat nominum copia cum gloria, festivisque decantet accla-
mationibus decantanda. Eja age! purpura enim Heroum tar-

ditati tuæ jam succensa indignatur, mora urget, Honor impellit, Virtus sollicitat; Minerva interpellat, Apollo mandat. Eri- gere, & intona orbi, quòd pellatur mortis timor, propulsetur vitæ ignorantia, exterminetur actuum vesania, Virtus trium- phet inconcussa. Nunquid enim Alexandrini triumphi, mar- tiæque Hectorum facinora tuo sunt inserta Catalogo, quo- rum timere etiam manes debeas, nisi illos in æstimationis pretium proponas orbi? nunquid Deorum ingenia, porten- tosi Minervæ partus tuum occupant album, quorum gloriam per Divorum, hominûmque mentes implantare tibi imminet. Et adhuc torpescis, posteaquàm inclyti sapientiæ Proceres COSMAS & DAMIANUS, Excellentissimi Æsculapij, laudibus prosequendâ rubescunt purpurâ, atque illi superaddere in votis habent se- cundam. Linque ergo herbam pigra fama, nè tibi aptetur à Medicis in flagellum, ipsâque ludibrium fias orbi, si eorum dignitatem celebrare non sumas labori. At at insanit Famæ superbia, & jam mutatur in Junonem, tibiam suam intorquet, quasi fulgetrum à Jove mutuata, orbem fulminatura; simul- que vociferatur: purpuratos proclamavi, purpurandos non ne- gavi. Præterita evulgo, futura non propalo, aut damnari eo- rum non debeo, aut ventura edoceri. Ità illa: Erudienda ergo est: Purpuram induerunt medicam COSMAS & DAMIANUS, Principes vitæ custodes, mortis terror; purpuram capeissent al- teram vitâ extorres, mortis amantes. Non satis est illis ità esse vestitis, ad altiora anhelant glorioso provehi gradu, ad gradum aspirant Doctoratûs, qui vera est sapientia, vitæ æter- næ prodroma. Palescit illis purpuratum pallium, & murice tinctum mortuale videtur Syrma, nec alio tingi volunt colo- re nisi vitæ, atque proprio gestiunt cruore purpurari; non credunt

credunt colori Sancti Doctores nisi suo., quem optimè nò-
runt: an vitæ æternæ sit Symbolum. Id ergo fama orbi ex-
plica, & quam antea in fulmen accendisti furore tubam, ei-
dem Spiritum insuffla, nè cremetur tuâque simul incineretur
gloria. Hunc actum publica publicum, omnibûsque cœli ac
terræ Academicis fac notum.

Verùm, ut eò celebriùs procedat sonitus tuus, Martem
ad clangendum convoca, Musas ad decoram acciri facias Har-
moniam, ut concentu unanimi tantæ præludatis actioni. Et
Martem enim hìc decet esse pedisequum, dum tanti bel-
liduces pro cœlo dimicabunt, & suavem hìc adesse justum est
Pieridum chorum, quia mansuetè pugnabunt, Te omnium
par est esse Regulam, animamque. Medicus erit hic actus,
atque vel indè temperamentò non carens, hinc Martem ad-
mone, ut ità aptet sua classica, nè Musarum interturbentur
cantica, Musasque edoce, ut sua depromant juba, nè à Marte
sint secundæ; Tu dirige & adjuva chorum tantæ festivitatis
præambulum, ut par sit ipsi Divorum Martyrum propugna-
tioni; erit illa Divorum COSMÆ & DAMIANI pro cœlesti Vitalis
Artis laurea ultimum certamen, quo experimentum supremum
Doctrinæ cœlestis præbituri sunt Martyres, Summam Doctri-
næ Medicæ posteritati Sangvine suo transcripturi, scientiam
pandent Excellentissimam humanæ naturæ ex toto proficiam,
Thesim defendent unicam ad Mentem Divini Sententiarum
Magistri concinnatam: MORI EST VIVERE, VIVERE EST MORI.
Ad cujus splendorem Magnifice Domine Rector, Spectabiles
Domini Decani, Eximij, Clarissimi, Excellentissimi, Doctis-
simi Domini Professores, submississima Veneratione, & devo-
tissimâ reverentiâ postulamini, Spectatissimi Auditores, & ho-
norandissimi Spectatores.

Succenserem zelo vestro anhelis purpuræ secundæ Candidati, atque temerariæ vos damnarem audaciæ; nisi nôsssem: quantum Vester capiat animus, quid valeant humeri ferre, quidve jubeantur. Oportet enim verò ferre quod desideratis & desiderare oportet quod feratis. Geminata Vobis à Superis decreta est purpura, quia geminata Vestra id justè requirit Scientia. Scio à Clarissima Facultate bina dictari Jura: pro Choro, & Foro; sublimitatem Theosophorum conjungi Philosophis, uti cælorum influxus terraqueo; Eloquentiæ fulmina, ad mollia frangi Parnassi carmina, atque mira invicem unione copulari. Procreantur indè Justissimi Utriusque Juris Dictatores; Intelligentiæ Cælicæ, humanas regulant varietates; entheatis Orationum labijs modulans aptatur facilè avena; at nec conticere audeo etiam succrescere Medices Utriusque Magistros, qui nimirum sublunarem ex Motu Cordis calleant Medicinam Galeni, & superfolarem in termino quietam clariùs dignoscant Vitam Chirones. Regnum quod non patitur duos experimentalis inculcat paræmia, ab uno tamen plura posse versari imperia, & Bellona docet & gloria, maximè dum fortunato Macedoni unus non sufficit orbis. Pallas reproduci se à pluribus fatetur cerebris Proto - Parentis sui non absonis, ipsaque plurium infidet Capitolia, in quibus & pandit arcana Deorum, & Jura præscribit, & orbis evolvit Volumina, & Naturæ suffragatur universæ.

Atque hinc non abs re Divorum nostrorum geminata scientia, geminatam sibi incingi vendicat lauream, geminatam deposcit purpuram, ut æqua mente adversari non possit invidia, tam justæ ambitioni.

Sed en! jam itur ad scenam, jam Fama buccinat Divorum nostrorum eruditam cupiditatem. Consistunt in Orbis facie Doctores purpurati, purpurandi secundò, ac probaturi in Summa Doctrinæ propugnanda, fructúque illius legendo parem dignitatem, utque solenniter testati sunt primam, ita pariter, silendo etiam, patiendóque propugnabunt secundam scientiam. Verum ubi Sapientum turba, ubi Senatus, Populusque Academicus, qui Judicium ferant de secunda Medices scientia, eamque coronent? Aspecto equidem cohortem, de qua inambulantes cerno, aliorum capita superbo calce quasantes tellurem, vertices erigunt, oculos circumflectunt, genis tument, manibus rotant Sceptra, vestibus & ipsi rubicundi; Hi fortè argumenta in Divos nostros intorquebunt, hi de Sapientiæ sunt Collegio. Si enim lumina circumflectunt, Philosophos jurabis, quos ut rectè dijudicent, Aristoteles affluè adhortatur: Sensus esse probè applicandos. Si capita erigunt, ultra vulgi quisquiliæ sunt depurati; si genis tument, conclude scientes, quia scientia inflat; si manibus versant sceptra, potestatis ostentant Magnalia, notantque dominatum vel ignorantia, vel populorum! Si murice pictam ostentant Chlamydem Sapientiæ, censentur Jubilati. Heus erravi! quia hos Doctores putavi, de quorum ut aliquid concludatur Magnificentiæ, probabiles exulent præmissæ evidentiæque compaginentur argumenta, est necesse. Minimè ergo gentium de domo Palladis sunt isti Aulici, tametsi enim rubescant, humano rubescunt sanguine, quo suas inebriarunt Cyclades, licet ferant Sceptra, nec idcirco Eruditorum occupare judicentur Solia, quia incapaces Aulae Apollineæ, qui se ipsos gubernare non didicerunt; quantumvis buccas inflent, non inflantur à

Scientia, aut à Minerva, quæ jam à semetipfa dedocta est inflare, atque commentitiè ultrà sibi affingi indignatur illud: Scientia inflat. Etiam si capita erigant, non eapropter à doctrina venerandos aestima, imò depretia, Sapientium enim capita, magis se inclinant, quia Pallade gravis; etiam si oculos circumflectant, Philosophi non sunt, qui etiam sunt tales dum non videntur, probanturque Philosophi dum non vident. Nihil itaque Sapientiæ in hoc capitum cumulo reperio. Et quid autumatis, quænam ea congeries, quam prima fronte doctam effari non duxi vitio, nunc agnito cerebro stultam enuntiare affirmo par esse Virtuti? Audisti Panegyrim tuam cum tuis Tyranne doctissime, purpurate Carnifex Diocletiane? tunc ille es, qui Divorum COSMÆ & DAMIANI periclitari scientiam attentas, atque secundâ purpurâ Divorum Medicorum doctrinam decorare? Primam fortè vis detrahere, non secundam largiri. Video Te purpuratum sed sanguine mortuorum, rubrum mare illæsus transisti, quia verò simul mortuum est, non elogiò sed dignus es suppliciò. Apage itaque tua cum purpura. Sed eheu! quò me abstulit error! Meritissimum enim vero in Diocletiano adoro caput, quod Excellentissimis Medicis arcana Naturæ enodanda obiciat, utpote qui circa Vitæ & Mortis proprietates non parùm est versatus, qui intima non paucorum scrutatus Viscera, qui quàm plurima hominum anatomizavit millia, qui ut terminato Divorum COSMÆ & DAMIANI Medico certamine illis superindueret purpuram, prius fecit suam, nè contra Philosophicam peccaret tesseram: Nemo dat quod non habet. O! Præclarum Philosophum! O Præclarum Medicum ut ajunt, scelestum Mundi vespilonem. Egredere de Palæstra Galleni,
qui

qui curare non potes, quia insanis, nec post tantam sanguinis humani in balneum tibi profusi curam, redis ad sanitatem. Furijs agitur Pseudo-Medicus, quia Sanctis Fratribus secundos successus invidet, ultrà eos videre detrectat, hinc ad oppugnandam Divorum scientiam, convellendamque eorum purpuram substituit Pseudo-Medicæ suæ Decanum Lyfiam. Ad arma itaque cum tota Diocletiani Facultate provolat Lyfias Divorum Doctorum scientiam infractus, & summam eorum doctrinæ in partes, aut tracturus suas, aut discerpturus. Specta Orbis & audi. Inchoat ille, & qui ante meditabatur fulmina, nunc spargit flores; Bene habet! medicam inchoat temperaturam. Curâ non egent, qui sani sunt; Medice curate ipsum. Ità ergo exorditur à benevolentia: Excellentissima Vestra virtus, quam tota deveneratur Arabia, Regnorumque conterminorum honorant nationes, multum nobis est in pretio; deprædicant illam innumeri, quos fortunatæ vitæ appulistis littori, aliàs ad manes cymbâ Charontis deportandos; nôrunt illam, qui ruituri erant in sepulchra, & jam tollunt latos ad sidera vultus; sentiunt illam, qui propè sensibus destituti animas suas jamjam peregrinaturas ad Phlegetontem Vestrâ industriâ domi suæ continuerunt, denique terrestres vos colit orbis Deos, qui arte Vestra vitali, Vitam donatis, producitísque continuam, quia conservatis. Unum est, quod Vestro adversatur honori, quia refractariorum Jovi, Cæsarique capitum jam in sanie mortuali tabescentium malefacta renovatis & Vitam quam datis alijs, adamatis ipsi prodigere, mortemque exosam apud reliquos facientes, ipsi basiat; amorum aliorum Vestra concordate facta, & augustos favores Vobis conciliastis. Hoc primum argumentum opponitur, sed non sternit.

sternit. Formam non habet bonam, licet de vitæ humanæ forma occupetur. Mediô caret terminô; quia duo extrema disjungit: Vitam & Mortem, conclusionem parit debilem, quia conclusioni Vitæ gloriôsæ adversatur; hinc ita resolvitur: Dare alijs Vitam & sibi accersere Mortem non convenit; atqui nos damus alijs vitam, & nobis accersimus mortem; ergo id non convenit. Major est minimæ difficultatis: Non convenit dare alijs Vitam, & sibi accersere mortem, si hæc non sit vitæ novæ & melioris inchoatio, Conceditur; si sit, Negatur; atqui nos damus vitam alijs & nobis accersimus mortem, pari resolvitur methodo, & reliquum rejicitur. Cur autem perduelles nos inclamas rebellésque Jovi ac Cæsari, cui nunquam militavimus? nemo nobis illius favores spondeat, cujus Regno exulat Gratiarum trias, ac Megaræ gynæceum earum locô capeffit Imperium. Alius est Jove & Cæsare major DEUS, Imperator, & Magister, cui Sacramentum diximus Religionis & fidelitatis; alius in cujus juravimus verba, voluntatem, Jura. Mori nobis pro illo est vivere, vivere sinè illo est mori. Resumit Lysias, si Mors vobis vita est, ingredimini Catacumbas, in quas Jupiter cum Cæsare protervos fulminavit, & nec indicium offenderitis vitale. ergo Mors non est Vita. Retorquetur à contrario: Dic Lysia, an elapso à Phosphoro ad Hesperum spatio, vitæ appropinques longiori, an verò ad finem Lachesis tuum devolvat filum? sanè dum nascimur morimur, nisi Christo vivamus, & cum Oriente ad occasum ruimus, si non pro cœlo vitam effundimus; cum tempore fluimus ad Lethen, nisi DEO momenta consecremus; cur ergo vitæ speciem Mors habere non possit, cur Vitæ non possit esse prodroma, si illius causâ spirare desinas

definas qui Vita est, Vitamque donat universis. Si Romulus inter Romana vivit rudera; si absorptus à fovea, fovetur in ore hominum Curtius; si Spartanorum funera in urnis calent, & cineribus; cur Mortem non arbitremur Vitæ Parentem? cum etiam Therfites progeneret non rarò Narcissum. Et quid oggeris Lyfia Christianorum clades, num ijs Diocletianus Vitam eripuerit? Pro nostra etiam thesi pugnant hæc ossaria, quorum omnino Vita immortali vivunt Spiritus, nec illa inanima sunt, quia quiescunt ad digniorem Vitam de decreto à Cœlis lethargo postliminio resuscitanda, dum illis vaticinabitur Dominus Prophetarum. Sed enim nil se proficere ratione, quin suam captari advertens Lysias, ab Authoritate Jovis & Cæsaris sumit argumentum: COSMA & DAMIANE Doctrinam Vestram eliminare, statuit cum Dijs omnibus Jupiter, execratur Imperator, Roma abominatur, cur in tot Divina Caputum Sensa non inclinatis, atque in Unius Numinis Scientiæ Vestræ plantatis firmitatem? Cæsareis subscribite placitis, alioquin experimento compertum ibitis an Mors Vitam propullulet. Quid ad hæc divini propugnatores? exesto Lyfia cum authoritate Jovis, qui nec atomi Author est, non interpone dignitatem Cæsaris, quam gloriosè Christiani etiam proculcârunt pusiones, Romam non immisce, quæ feris enutrita, cum Paulino lacte doctrinam Cælicam usque adhuc nauseat; firmum, fixumque nostris inhæret animis, Summam doctrinæ nostræ esse verissimam, certissimam: quia æternæ veritatis; vestram rationi adversam: quia omnis falsitatis, nullatenusque probabilem, atque adeò quam sequi tutò non decet; imò nec licet. Et quid plura? Jupiter tuus mutus est; quæ ejus doctrina? Diocletianus in ruderibus capita sepelit, non erudit; quod

quod Magisterium? Roma hastam diligit, & sub hastam pri-
dem ipsam misit Minervam, jam nimium sibi infensam; quæ
nota scientiæ? denique tota Diocletiani cohors ingenij aciem
in aciem ferri convertit, ibique judicat residere Palladem, ubi
pro Saturni asseclis, ac adscititia Martis colluvie arcem ædifi-
cavit; imperet cadaveribus, conscendat Cathedram pestilen-
tiæ, nec in doctorum nostrorum numero appetat nominari, qui-
bus scientia cœli est in amore. Tangitur Lysias, & Jovis Cæ-
sarisque convitia assumit in tela, Catastas minatur & funera,
nî piacula ad aras Jovis expient fratres purpurati. Thus ado-
lendum offertur, venia promittitur, modo supplices accidant
Jovi, illumque gentili sacrificiô devenerentur. At noverunt
Excellentissimæ mentes, cui Thus divina determinaverit sapi-
entia usui, cujus Honori illud condiderit; quapropter recusant
eò insipientiæ delabi, ut à proposito desciscant doctrinæ medico,
quin illud ad finem deducere in animis vovent, vitam in morte
inchoaturi. Rumpitur Lysias, ipsèque crematur furijs, thuris
locô Jovis in honorem, atque exasperato in divos nostros je-
cinore, quos argumentis stringere non poterat, vinculis man-
dat colligari, posthac argumentaturus extra formam, quia di-
vinorum doctorum corpora tyrannicè deformaturus. Age
age Lysia deforma Excellentissima capita, ut eò nitidiorem
induant speciem, constringe membra & hæc erit libertas;
nec enim minus est vitam de morte progerminari, quàm de
vinculis libertatem, quàm de vituperio honorem; si vitam
docent cum morte copulari, videbis inter vincula liberos, in-
ter opprobria festivos. Itur tamen ad catenas, quas Sancto-
rum injiciunt corporibus, carcerique mancipant Adelphos vin-
culatos. Sed plaudunt inter compedes; carcer illis palatium;
caligo

caligo meridies; fames Symposia; sitis refrigerium; doctrina namque eorum infallibilis, vitam probatura in morte in actum redigenda, dispositiones etiam ad finem doctrinae contrarias probat non dissonare. Vinculari ipse jam mihi videtur Lysias quod non rumpatur invidia, hinc ad novam tyrannidis speciem damnat Doctores purpuratos, ut Neptuno cedant in tributum, qui Jovi ignes noluerunt adolere divinos; sine mora ergo jactantur ad undas. Non sic expugnabis carnifex Divorum nostrorum Scientiam, quia his in aquis diluent argumentum. Et verè non capiunt eos fluctus, non absorbent vortices, non tempestas conturbat marina, dum læta fronte de profundo emergunt, priorique restituntur stationi, suam scientiam manifestant Orbi ac mandant Oceano, ut per Regiones idem devehat, festivèque admurmuret: quia Excellentissimis cœli Doctoribus mergi est emergere, mori ac vivere non dispar. Iterum tortor alieno laborat vulnere, & aquarum ebrius diluvio, insaniens ad contraria vertitur tormenta, Vulcanumque convocat in auxilium, adversurus; num & flamma ad Divorum Medicorum præsentiam datura sit aquas? erigitur strues, inflammatur pyra, jam jam opinione carnificum Corpora Sanctorum incineratura. Admoventur Divi Doctores ad hæc incendia, sed, ut cœli favore eorum relucescat sententia, ut summa doctrinae tanquam aurum in igne depurata, aurea etiam fiat catena, mentes posterorum in sequelam, & in venerationem vinculatura. Devorat rogos Dianæ Deorumque profanorum dona, Doctores nostros non tangit, imò fugit. Videto Tyranne, jam etiam ignis ipse Divorum agnoscit præsentiam, ab eorum recedit statione, ac purpuræ capiendæ præludens, linguis rubicundis in altum volantibus testatur Sidera,

dera, quia à tenebris alieni defendunt veritatem ad lucem, Doctores Excellentissimi. Heus Lyfia! torqueris iterum ab hac flamma, dum torqueri non vides quos intendebas. Clarène ergo scientiam suam comprobant Fratres Sanctissimi, Excellentissimi Medici, quibus elementa cedunt in testimonium, mixta ex elementis in subsidium, cœlum auxiliatur in prodigium; an non per adversos insultus tuos in scientia firmantur? an non vivunt per mortem, quam toties mente barbara furoréque tuo voluntario intulisti? sanè in arena gloriosè decertârunt chirontica, quibus adversariorum rabies cum veritatis confessione cedere debet in triumphum.

Nec adhuc satîs est cohorti Diocletianæ comperta COSMÆ & DAMIANI virtus, ad extremum eandem experiri attentat Lyfias, reaccitûmque in opem geminatò postulat Vulcanum, ut exterritus non jam Divorum attentet majestatem adoriri, sed ferrum in Eorum apparet ruinam. Emollit ergo Mulciber chalybem, iteratis exacuunt ictibus Steropes, ac tandem Proserpina firmat. Plaudite Divini Medici Summam Doctrinæ Vestræ ex integro depugnaturi, ac purpurâ secundâ in brevi vestiendi. Adstat ergo vicarius Diocletiani carnifex, & horridior ipse ferro, de indurato Gentilitatis superstitionibus corde verba evibrat thesim divinorum Athletarum supremum captura. Ferrum ostentat, minaturque. Quò illud intendis Lyfia? in capita inquit COSMÆ & DAMIANI. O! indoctam tuam oppugnationem! ultimum ergo à capite sumis argumentum, ferrò illud divisurus, visurusque an illic sint Palladis incunabula? age si lubet, ordire ità, nec ultrà disputa, quia doctrina Eorum vera est, nullæque opiniones hîc locum habent; sed discepta, capita Divorum sublaturus. Urgetur opus, & jam
jam

jam Vertices tenent attentos ad ultimum insultum Doctores gloriosi. Stringitur chalybs, fulgurant enses, rotantur in Sanctorum Nostrorum capita, gemino in pretium doctrinae purpurâ propriâ decorandâ emanante profluvio. Eja fama! resona Victoriâ, infla denuò tubam, omne finitum est argumentum, Specimen Principale Divi COSMAS & DAMIANUS terminârunt. Cur stupefcis Lysia Doctores, & Doctores purpuratos, quorum pallidâ gloriam destinâsti Libitinæ? qui nunc Eorum sinistram admussitare audebis Scientiam, si purpuram meruerunt, si eâdem donantur, si Eorum doctrinae finis gloriosus, qui media sibi præludentia paria demonstrat. Nî fallor erubescis, aut expallesces ad Medicorum purpuram; expallesce ad Mortem, erubescce ad Vitam de Morte profilientem, ac utrumque honora. Respice cælum, idem, qui praesedit pugnantibus Medicis Medicorum Christus, caelestis Medicæ gradum, quia Vitæ æternæ impertitur, idem qui illos erudit, juratosque in suas suspexit Conclusiones, in Supernam inscribit Academiam; denega illis Vitam; dum æternam adepti sunt. Doctrinam Eorum si capere potes Lysia, imitare; si non potes, venerabundus admirare, tuoque id refer Diocletiano: an adhucdum ad purpuræ hujus gloriam furere posthac velit, quem non Romanus tantum, sed alienus etiam à Roma debeat cavere; denique discce doctrinae Veritatem, Summam Doctrinae Medicæ adora. Vos verò Facultatis Vitalis (utî jam loqui licet) gloriosi Tutelares, Medicæ utriusque Doctores, Patrocinio Vestro, nutantem sub pondere infirmitatis humanæ Orbem sustentate, ac prima inter, Facultatem Excellentissimam favoris Vestri numerate objecta; novimus, quòd Vestro nobis doctrinam Medicinamque saluberrimam præscripseritis

pferitis sanguine, cui honorando, celebrandóque encomijs nobis imposuistis laborem. Deveneramur Vos gloriosos Medicos, bis purpuratos, Summam Doctrinæ Medicæ ad Mentem Medici Medicorum plausibiliter propugnantes, simulque ad Veltram erubescimus Purpuram, quia pares non sumus gloriæ Veltræ decantandæ,
quam

DIXI.

